ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Δ. Σταμούλη**

Ενα ακόμα μεγάλο εργοστάσιο βαριάς βιομηχανίας, η Ανώνυμη Ελληνική Εταιρεία Χάλυβος (Hellenic Steel), που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη με 275 περίπου εργαζόμενους, οδηγείται σε λουκέτο, αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης κατασκευαστικής απραξίας αλλά και της διαρκούς συρρίκνωσης της ζήτησης ελέω Μνημονίων. Οι εργαζόμενοι έχουν έρθει αντιμέτωποι με την προκλητική αδιαφορία της κυβέρνησης και την άρνηση του υπουργού Ανάπτυξης Ν. Δένδια να δεχθεί το σωματείο τους αλλά και τη διοίκηση του εργοστασίου. Τελικά, έπειτα από νέα μαζική κινητοποίηση την περασμένη εβδομάδα στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, η κυβέρνηση υποχώρησε και αποδέχθηκε την τριμερή συνάντηση, που ορίστηκε για αύριο Δευτέρα στο υπουργείο Ανάπτυξης, με αντικείμενο την εξεύρεση λύσεων ώστε το εργοστάσιο να παραμείνει εν λειτουργία.

Το εργοστάσιο της ΑΕΕΧ αποτελεί ιδιαίτερη περίπτωση καθώς δεν έχει χρέη. Αντίθετα, μάλιστα, αποδεικνύεται ένας από τους καλοπληρωτές του ελληνικού δημοσίου και των ασφαλιστικών ταμείων, ενώ κατέχει την 158η θέση μεταξύ των 200 πρώτων ελληνικών εταιρειών. Κι όμως, στις 30 Σεπτεμβρίου οι μέτοχοι της εταιρείας καλούν σε έκτακτη γενική συνέλευση με κύριο θέμα τη «λύση και εκκαθάριση της εταιρείας ή υιοθέτηση εναλλακτικών μέτρων».

Η ΑΕΕΧ ανήκει κατά ποσοστό 52% στον ιταλικό όμιλο Ίλβα, που διαθέτει αντίστοιχα εργοστάσια παραγωγής χάλυβα ψυχρής έλασης σε Ιταλία, Γαλλία και Τυνησία και με τη σειρά του ανήκει στην ιδιοκτησία της πανίσχυρης βιομηχανικής οικογένειας Ρίβα. Αυτή η σχέση του εργοστασίου δημιούργησε και τους πρώτους τριγμούς στην πορείας της, αφού η ιταλική πολυεθνική μητρική εταιρεία, εξαιτίας της περιβαλλοντικής μόλυνσης του εργοστασίου της στον ιταλικό Νότο, βρέθηκε στο στόχαστρο των ιταλικών δικαστικών αρχών, με αποτέλεσμα την κατάσχεση προϊόντων του εν λόγω εργοστασίου αναγκαίων ως πρώτης ύλης για τις θυγατρικές της επιχειρήσεις (ανάμεσά τους και η ΑΕΕΧ). Έτσι, το

εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης παρά τις προσωρινές λύσεις πλέον στερείται από την αναγκαία πρώτη ύλη.

Ο Άκης Ζαφειριάδης, αντιπρόεδρος του σωματείου εργαζομένων, δήλωσε στο Πριν ότι η εταιρεία έχει πολύ σημαντική ετήσια παραγωγή σε έναν κλάδο ο οποίος ελέγχει σχεδόν μονοπωλιακά (περίπου 200.000 τόνους επεξεργασμένων προϊόντων χάλυβα με συνολική δυνατότητα παραγωγής 400.000 τόνους), που σε ποσοστό 50-60% εξάγεται σε Βαλκάνια, Τουρκία, Μέση Ανατολή και Βόρειο Αφρική. Είναι μοναδικός παραγωγός στο είδος της στην Ελλάδα και κατέχει το 40% της εγχώριας αγοράς, ενώ το υπόλοιπο μερίδιο καλύπτεται από εισαγωγές. Αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους πελάτες του ΟΛΘ (5%-8% της διακίνησης ξηρού φορτίου), ενώ συνεργάζεται με ανεξάρτητους μεταφορείς και διακινεί τα προϊόντα της επιμερισμένα σε 14.000 διαδρομές με πληρωμές περίπου 1,5 εκατ. ευρώ. Οι εγκαταστάσεις της στα Διαβατά είναι ιδιόκτητες, η εταιρεία δεν χρωστά στο ελληνικό δημόσιο, σε τράπεζες ή στο προσωπικό, ενώ αποδίδει ετησίως 10 εκατ. ευρώ ΦΠΑ και 6 εκατ. ευρώ στο ΙΚΑ και σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία. Οι μόνες οφειλές της ΑΕΕΧ είναι προς τη μητρική εταιρεία και ανέρχονται σε 62 εκατ. ευρώ.

Φυσικά, τα προβλήματα των χαλυβουργιών στην Ελλάδα σχετίζονται άμεσα με την καπιταλιστική κρίση, και τη διαρκή πτώση του ποσοστού κερδοφορίας, το οποίο η εργοδοσία προσπαθεί να ανακτήσει επιβάλλοντας πότε ελαστική εργασία (όπως π.χ. η εκ περιτροπής στη Χαλυβουργική του Αγγελόπουλου) πότε απευθείας πετσόκομμα των μισθών και των συλλογικών συμβάσεων, με πρώτη διδάξασα τη Χαλυβουργία του Μάνεση και ακολούθως, την ΑΕΕΧ, η οποία μείωσε κατά 22% τις εργατικές αποδοχές πριν από ενάμιση χρόνο.

Το κρίσιμο ζήτημα στον αγώνα των εργαζομένων της βιομηχανίας για να διατηρήσουν την εργασία τους είναι το πλαίσιο των αιτημάτων που έχουν διατυπώσει. Σε ερώτηση του Πριν εάν το σωματείο συζητά το ενδεχόμενο να ζητήσει να περιέλθει στο Δημόσιο μια στρατηγικής σημασίας βιομηχανία, ο Άκ. Ζαφειριάδης απάντησε ότι, «με βάση τις οδηγίες της ΕΕ, το εργοστάσιο δεν μπορεί να ξαναγίνει κρατικό, καθώς παλιότερα είχαν μετοχές κρατικές τράπεζες».
Επίσης, είναι γνωστές οι θέσεις της κλαδικής ομοσπονδίας ΠΟΕΜ και των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ που ζητούν «ρεαλιστικό Εθνικό Σχέδιο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης», «στοχευμένες κλαδικές παρεμβάσεις» και «διαρθρωτικές αλλαγές με άξονες τη μείωση του ενεργειακού κόστους»: θέσεις ταυτόσημες με τις εργοδοτικές απαιτήσεις, καθιστούν έτσι τον εργατικό συνδικαλισμό υποχείριο των επιχειρηματικών συμφερόντων. Επιπλέον η ΠΟΕΜ ευλογεί τη γραμμή «άλλων κυβερνήσεων» που «προστατεύουν τόσο τις θέσεις εργασίας όσο και την εξωστρέφεια των επιχειρήσεων με πολλαπλά οφέλη για την οικονομία», αγνοώντας φαίνεται

ότι η πολιτική της άγριας περικοπής μισθών, ελαστικών εργασιακών σχέσεων και απολύσεων είναι πανευρωπαϊκής κλίμακας.

Η θέση των εργαζομένων και του σωματείου τους ότι η εταιρεία είναι βιώσιμη αποτελεί ουσιαστική αφετηρία. Για να παραμείνει ωστόσο σε λειτουργία μιας στρατηγικής σημασίας βιομηχανία όπως η χαλυβουργία, το εργατικό κίνημα θα πρέπει να υπερβεί το «εφικτό» των ιεραρχήσεων των καπιταλιστών, που κλείνουν εργοστάσια εφόσον δεν βγάζουν το επιθυμητό κέρδος, και να διεκδικήσει την εθνικοποίηση της ΑΕΕΧ από το ελληνικό δημόσιο, χωρίς αποζημίωση, με εργατικό κοινωνικό έλεγχο, ώστε να συνεχίσουν να παράγονται στη χώρα ζωτικής σημασίας προϊόντα για τις κοινωνικές ανάγκες.

Πηγή: ΠΡΙΝ